

μιον νὰ ἐντυπῶται εἰς τὴν μνήμην, ἐν ᾧ ἡ Καρικᾶλη, ἡ δευτέρα τῶν ἡμετέρων ἀποικίων, λησμονεῖται παρὰ πάντων καὶ τάσσεται μάλιστα εἰς τὴν τελευταίαν τάξιν ὑπὸ τῶν πλείστων γεωγράφων. Τὴν ἀδικον ταύτην λήθην ἀνορθοῦντες, καταγράφομεν ἐν ταῦθα λεπτομερείας τινὰς περὶ τῆς οὐκ ἀσήμου ταύτης ἀποικίας· λαβόμενοι δὲ τῆς εὐκαιρίας θέλομεν εἶπει τινὰ περὶ τῶν ἠθῶν τῆς Ἰνδικῆς κοινωνίας, ἥκιστα γνωστῶν ἐν Εὐρώπῃ. Θέλομεν εἶπει ποῖά εἰσι τὰ περιεργότερα πράγματα τὰ ἐπισύροντα ἐν Καρικᾶλῃ τὴν προσοχὴν τῶν περιηγητῶν, ἀποπαυσόμεθα δὲ τοῦ λόγου δίδοντες εἰδήσεις τινὰς περὶ τοῦ πληθυσμοῦ, τοῦ ἐμπορίου, τῆς βιομηχανίας καὶ τῶν εἰσοδημάτων τῆς ἀποικίας ταύτης.

ΙΝΔΙΚΗ ΘΡΗΣΚΕΙΑ. Παγόδαί. — Ἡ Ἰνδία, διὰ

Γυναῖκες Ἰνδαί.

τὸν θεοκρατικὸν χαρακτῆρα αὐτῆς, μόνον ἄξια λόγου κτίρια ἔχει τὰς παγόδας, μηδὲν κανονικὸν ἔχουσας καὶ πρὸς μηδὲν ἀρχιτεκτονικὸν εἶδος τῆς Εὐρώπης δυνάμενας νὰ παραβληθῶσιν.

Ἡ περιφημοτάτη παγόδα τῆς Ἰνδίας εἶναι ἡ τοῦ Ἰαγρενάτου, κατὰ τὴν ἐπαρχίαν τῆς Καττάκης, ἐπὶ τῆς ἀκτῆς τῆς Ὀρίσσης. Ἡ παγόδα αὕτη, εἶναι ἀρκούντως γνωστὴ ἐν Εὐρώπῃ, ὥστε δὲν ἐνδιατρίβομεν περισσότερόν τι εἰς τὰ κατ' αὐτήν.

Δευτέρα περίδοξος παγόδα εἶναι ἡ τοῦ Χελλαμβρώμου (Σιδαμβδράμ) ἐπὶ τῆς ἀπὸ Πονδιχερὺ εἰς Καρικᾶλ ἀγούσης ὁδοῦ, καθιερωμένη εἰς τὸν Σίβαν.

Ἡ κυριωτάτη τοῦ Πονδιχερὺ παγόδα εἶναι καθιερωμένη εἰς τὸν θεὸν Βεδάβουρησβάραν.

Ἡ πρωτίστη παγόδα τῆς ἀποικίας Καρικᾶλης εἶναι ἡ τῆς Ἀλδέας (χωρίου) τοῦ Τιρουναλάρ, πρὸς δυσμὰς τῆς Καρικᾶλης. Καὶ ἡ μὲν Ἀλδέα αὕτη καθ' ἑαυτὴν οὐδὲν ἄξιον λόγου παρέχει, ἀλλ' ἀπ' αὐτῆς τοῦ ἔτους ἡ

ἐορτὴ τῆς παγόδας ἐλκύει μέγα πλῆθος ἰθαγενῶν. Ἡ παγόδα αὕτη τιμωμένη ἐπ' ὀνόματι τοῦ θεοῦ Τυαγαράδια (βασιλέως τῶν δώρων), τοῦ Σίβα, εἶναι μεγάλη· πρὸ αὐτῆς ἐκτείνεται εὐρὺ προπύλαιον καλυπτόμενον καθ' ὅλον τὸ διάστημα τῆς ἐορτῆς ὑπὸ πλατέως πανδαλίου, στεγάσματος ἐκτεινομένου μέχρι τῆς προσόψεως τοῦ θανά (φυλκῆς). Ἐκκτέρωθεν τοῦ πανδαλίου, σχηματίζοντες στοὰν μακρὰν, τοποθετοῦνται οἱ ψελλιοπῶλαι, οἱ πωλοῦντες μουρουκχὸν, βαδέρ, παγκιάρου, τοσσέρ, κλ. (εἶδη πλακούντων χονδροειδῶν), κόνεις κεχρωματισμένας, γλυκύσματα, βανάνας καὶ ἄλλους καρπούς, συνήθης συνόδία ἀπασῶν τῶν Ἰνδικῶν ἐορτῶν οὐχὶ ἄνευ τινὸς μακρᾶς ὁμοιότητος, λογιζομένων καὶ τῶν διαφορῶν πολιτισμῶν, πρὸς τὰς ἡμετέρας φρατρίους ἐορτάς

Γυναῖκες καλλωπιζόμεναι.

(frairies), συνελεύσεις (assemblées), ἐξιλαστηρίους (pardons) ἢ kermesses τῆς δυτικῆς Εὐρώπης.

Μετὰ τὴ πρόναον τοῦτο ἐργεῖται ἄλλο, ἐστρωμένον διὰ πλακῶν λίθου τοῦ Τριχενχπκλλίου, ἄγον εἰς τὴν παγόδαν. Αὕτη δὲ σχηματίζει μακρὸν ὀρθογώνιον ἐν μέσῳ μιᾶς αὐλῆς· ἐπὶ τοῦ περιβόλου δὲ ὑπάρχει μακρὰ ἐπιγραφὴ ταμουλική. Ἐμπροσθεν, πρὸς δεξιάν, κρέμαται μέγας, παχὺς καὶ ἀγροῖκος κώδων, ἐγκεκαρφωμένος ἀπὸ τῆς κορυφῆς εἰς διάξυλόν τι, μόνον δὲ ἡ γλῶσσα αὐτοῦ κινεῖται διὰ μικροῦ ἱμάντος.

Ἡ παγόδα ἔχει εἰς τὰ πλάγια ἀπειροπληθεῖς μικροὺς ναοὺς. Ἐμπροσθεν πρὸς ἀριστεράν, ὑπάρχει ὁ εἰς τὰς θυσίας ὀρισμένος τόπος (ὕγασάλα). Θύρα δὲ δεξιόθεν, ἐπὶ τοῦ χελύσματος (τοξοειδοῦς κορυφῆς, varangue) τῆς ὁποίας ὑπάρχει ἄγαλμα τοῦ Ραθανᾶ, φέρει εἰς τὴν λίμνην διότι πᾶσα παγόδα ἔχει καὶ λίμνην.